

Kevät 2011

VIVA MÄDN VÄSTERN

os. Vivamontie 2, 08200 LOHJA
puh. 0207 681 760

Puheenjohtaja: Paula Etelävirta
paula.etelavirta@dnainternet.net tai
puh. 0440 453 888.

Sihteeri: Heikki Konttinen

Rahastonhoitaja: Sirkku Vepsäläinen

Ulkoasu: Salme Martikainen

Kannen kuva: Seppo Paldanius

JOHTOKUNTA 2011

Varsinaiset jäsenet:

Paula Etelävirta, pj.
Heikki Konttinen
Sirkku Vepsäläinen
Rauni Järvinen
Kajja Salmi
Matti Kokkonen

Varajäsenet:

Aila Mehtonen
Seija Niemelä
Outi Nikkilä
Ritva Vestenius-Konttinen
Markku Nikkilä
Maija Kokkonen

Pankkitili: LUSP 400610-244164

Jäsenmaksu 2011: 25 €.

Rakkaat Viva

Eilen, 5. huhtikuuta aurinko paistoi täydeltä terältä ainakin täällä Lohjalla. Oli ihanan kirkas ja lämmin päivä sadepäivien jälkeen. Toivo keväästä ja jopa kesästä alkoi herätä. Kun maanantaipäivä oli erityisen sateinen, sanoin tuttaville, jotka valittivat synkkiä sadepäiviä, että ajatelkaapa, tällaisia ne monet talvet olivat ennen tätä ja viime talvea. Vaikka nämä kaksi talvea ovat tuntuneet pitkiltä, niin ovatpa ne olleet kauniita ja mahdollistaneet hiihtämisen ja muun ulkona liikkumisen.

Me ihmiset olemme kyllä omituisia, valitamme niin kovin pienestä asiasta. Meidän täällä pohjoisessa tulisi olla todella kiitollisia Taivaan Isälle hyvästä ja turvallisesta maasta, johon olemme saaneet syntyä.

Kannatusyhdistyksen kokous pidettiin 26.3. Osanotto oli suppea, mutta kuitenkin laillinen ja päätösvaltainen. Kannatusyhdistyksen hallitukseen tuli pieniä muutoksia. Puheenjohtajana jatkaa allekirjoittanut, mutta Johanna Manner pyysi eroa sihteerin tehtävistä ja hänen tilalleen valittiin Heikki Konttinen. Jäsenmaksuksi tuli 25 euroa.

Vivamon Ystävät

Kevätmyyjäiset pidetään Vapun-
aattona 30.4. kello 10-14. Nyt on
siis jälleen aika katsoa "sillä silmällä"
omia tavaroitaan tai huonekaluja,
voisiko ja haluaisiko jostain luopua.
Otamme vastaan myös kuolinpesiä.
Ottakaa yhteyttä Vivamoon puh.
0207 681 760 mahdollisissa lahjoi-
tuksissa. Tulkaa toki myös ostoksille
ja nauttimaan kauniista Vivamon
luonnosta!

Sinua siunaten

Paula Etelävirta

KUVA: HARRY ETELÄVIRTA

KUVAT: SEPPO PALDANIUS

KUVA: HARRY ETELEVIRTA

Tutustuin, Heikki, Sinuun, kun tulit vaimosi kanssa Kannatusyhdistyksen vuosikokoukseen vuosi sitten.

Kyllä, silloin tavattiin todella ensimmäistä kertaa. Minä olen lähdössä tuohon kokoukseen, koska halusin tutustua Vivamon toimintaan. Ritvalla oli suunnitelmissa muu meno, mutta päätimme kuitenkin lähteä Vivamoon. Koimme sen johdatuksena, ihan kuin joku olisi sanonut, että nyt meidän pitää mennä sinne.

Kerropa Heikki, missä ja milloin olet syntynyt?

Synnyin Tammissaareissa joulukuussa 1938. Isäni oli siellä tuolloin mielisairaalan puutyön ohjaajana. Palkka oli pieni ja siihen kuului lisäksi luontaisetuna poikamiesasunto ja (isälle) ateria. Tällä ei perhe tullut toimeen, joten ollessani puoli-vuotias, muutimme entiseen kotikaupunkiimme Lappeenrantaan. Lappeenrantalaiseksi minä itseni tunnen.

Sinä olit ensimmäinen lapsi. Syntyikö muita lapsia?

Veli syntyi reilun vuoden päästä ja sitten vielä sisko kaksi ja puoli vuotta minun jälkeeni. Kuopus, nyt eläkkeellä oleva Saaren kirkkoherra syntyi vuonna 1950.

Äiti oli kovilla kolmen pienen lapsen kanssa. Sotaahan Neuvostoliiton kanssa kesti syksyyn 1945 ja sen jälkeen sakemannit piti ajaa pois Pohjois-Suomesta.

Miten sota koski Lappeenrantaa?

Aika vahvasti. Varsinkin Neuvostoliiton suurhyökkäyksen alettua 1945 kesäkuussa Lappeenrantaa pommitettiin rajusti. Kaupunki evakuoitiin pääosin. Meidätkin lähetettiin Pohjanmaalle. Siitä johtuu usein käytämäni sanonta ”ehä mie mittää tiä, ku mie oon evakko”.

Onko sinulla karjalaiset sukujuuret, kun olet noin puhelias ja iloinen?

Kyllä, isä syntyi Uukuniemellä, nykyisen rajan takana. Äidin suku on Savitaipaleelta, läheltä Lappeenrantaa.

Missä hommissa isäsi oli palatuaanne Lappeenrantaan?

Hän palasi armeijan palvelukseen. Ensimmäinen oli sodassa tietysti, mutta pestautui sitten kersanttina rakuunoihin. Hän teki välillä muitakin hommia mm. erään uskonveljen kanssa perusti polkupyöräkorjaamon. Se yritys loppui siihen, kun yhtiökumppani ratkesi ryyppämään.

stattelussa

Kotisi oli uskovainen koti ...miten sinun suhteesi on Jumalaan? Et varmaan ole päässyt irti Jumalasta koskaan kokonaan? Sinulla on Konttinen sukunimenä. Kerrotko siitä?

Helena Konttinen oli isäni äiti.

Siis se kuuluisa unissasaarnaaja. Muistatko häntä?

En, en ole koskaan nähnytäkään. Isä oli viisivuotias Helenan kuollessa vuonna 1916, joten hän ei muistanut paljoakaan äidistään. Kuulin hänestä myös isän vanhemmilta veljiltä ja sisarelta sekä luin hänestä kirjoitetun elämäkerran murrosiässä. Minua on alkanut kiinnostaa uudelleen hänen elämänsä nyt viime vuosina kun uskonasiat ovat tulleet tärkeiksi.

Missä muualla olet asunut ja mitä tehnyt?

Kävin koulut Lappeenrannassa. Sieltä menin sotaväkeen ja 1959 kadettikouluun, josta valmistuin 1961. Sotilasurani aloitin Oulussa Pohjanmaan Tykistörykmentissä. Sitten seurasi Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunta ja opettajan ja huoltopäällikön tehtävä Kadettikoulussa Santahaminassa muutaman vuoden ajan. Urani viimeisen ja pisimmän vaiheen, toistakymmentä vuotta, toimin huoltopäällikkönä Pohjan Prikaatissa Oulussa. Eläkkeelle jäin everstilutnanttina.

Miten karjalaispoika viihtyi Oulussa?

Ei se kotiseudulle vedä vertaa. Kolme ulkomaankomennusta mahtuu palvelusaikaan. Ensimmäinen oli

Kashmirissa, Intian ja Pakistanin välissä vv. 65-66, sitten Kyproksella vv. 75-76. Siellä oli perhekin mukana. Ei siellä mitään erikoista tapahtunut, töitä vaan tehtiin. Viimeisin ulkomaan komennus oli vv. 89-90 Libanonissa. Se oli kaikkein "kuumin" reissu. Siellä tapahtui paljonkin.

Mikä sai sinut innostumaan YK:n joukkoihin?

Seikkailumieli. Olin silloin nuori upseeri ja poikamies. Tuli kysely, kuka olisi halukas lähtemään, kun sota puhkesi Kashmiriin. Minä ilmoitin esikuntaan halukkuuteni. Meitä oli viisi upseeria lähdössä. Silloin ei annettu nimeksikään koulutusta kyseiseen tehtävään. Sotilasvaatetukseen lisänä YK:lta saatiin vain sininen baretti päähän ja kaulaliina kaulaan. Minut oli ylennetty tätä tehtävää varten kapteeniksi.

Kun tulit sieltä takaisin, palasitko takaisin vanhoihin tehtäviin?

Kyllä, yksikön päälliköksi "tykkirykmenttiin".

Kashmirissa ollessa selkiytyivät naisasiatkin ja niin syksyllä 1966 menin avioon. Meidät vihittiin Lappeenrannan kirkossa.

Oliko vaimo pohjalainen?

Ei, Kittilästä, mutta tapasimme Rovaniemellä Pohjanhovissa. Ja kun lapsia syntyi, tapasin sanoa, että kun isä on Karjalasta ja äiti Pohjolasta, niin lapset ovat Karjapohjolasta.

Jatkuu seur. aukeamalla...

Haastattelussa Heikki Konttinen

...jatkoa ed. aukeamalta

Montako lasta teille syntyi?

Kaksi, poika v.-68 ja tyttö v.-71.

Missä vaiheessa alkoivat sinua uskonasiat kiinnostaa?

Lapsena piti käydä kirkossa tai istua seuroissa vanhempien kanssa. Harmitti, kun ei saanut olla pelaamassa kavereitten kanssa jalkapalloa ja rusettiluistelukin koettiin maailmalliseksi turhuudeksi. Murrosiässä aloin erkaantua uskonnon harjoittamisesta.

Siitä tulikin pitkä tauko, vaikka en Jumalaa hyljännytkään, vaan vieroksuin uskonnollisia tapoja. Taivaan Isä oli ikään kuin "reservissä". Kun oli tiukka paikka, esimerkiksi Kashmirissa ja etenkin Libanonissa, silloin oli asiaa Jumalalle. Vanhemmat olivat uskovaisia ja he pitivät uskonasioita esillä ja tiesin, että he rukoilivat puolestani.

Mikä oli tiukin paikka Libanonissa?

Elettiin tammikuun loppua 1990. Lensin helikopterilla Litanijoen varrella sijainneen Suomen pataljoonan esikunnasta Itä-Beiruttiin hoitamaan muutaman suomalaissotilaan asioita. Tarkoitus oli palata seuraavana päivänä takaisin. Sinä aamuna, kun piti palata, tuli lentokielto. Saman tien alkoi ns. kristittyjen välinen sota. Rinnettä, jossa hotellimme sijaitsi, tulitettiin rajusti tuhansin kranaatein seuraavan illan ja yön aikana. Olisikohan rukous maistunut?! Ei tarvitse edes epäillä. Aamulla oli

sen verran tulitaukoa, että pääsin autolla Länsi-Beiruttiin.

Kuinka vaimo päästi Sinut Libanoniin?

Vaimo luotti, että selviydyin. Äidin oli vaikea ymmärtää, kuinka voin mennä sinne YK:n joukkoihin. Sehän on Israelin vihollinen. Vastasin siihen, että "eikö ole parempi, että Israelilla on ainakin yksi ystävä YK-joukoissa Libanonissa?"

Kuinka sinusta tuli Israelin ystävä?

Molemmat vanhemmat olivat todella Israelin ystäviä. Isä oli jopa kuusi kertaa matkanjohtajana Israelissa. Siihen aikaan matkanjohtajan tehtävä oli paljon vaativampi kuin nykyään.

Tuliko sinullekin sitten Israel-kiinnostus vanhempien kautta?

Kyllä. Olen ollut Israelista kiinnostunut lapsesta alkaen.

Miten sinua alkoi uudelleen kiinnostaa uskonasiat?

Vuonna -92, kun jäin eläkkeelle alkoi tuntua, että kaipasin jotain muuta kuin tätä ns. maallista elämää. Saattelin äitiä pari kertaa Oronmyllylle seuroihin. Äiti kehotti minuakin tulemaan ehtoolliselle. Minä taas ajattelin, en voi, koska olen niin suuri syntinen. Menin kuitenkin äidin mieliksi. Sitten aloin käydä Oulussa kirkossa. Alkuun en käynyt ehtoollisella, koska tunsin edelleen itseni suureksi syntiseksi. Sitten kerran eräs lestadiolaispappi sanoi: "Se, joka tuntee itsensä syntiseksi, häntä varten tämä ehtoollinen on." Tämän sanan kuultuani, halusin mennä ehtoolliselle. Sen jälkeen ehtoollinen on tullut minulle tärkeäksi. Rukoilin

usein mielessäni, että vaimokin tulisi mukaan, varsinkin kun näin monien avioparien menevän yhdessä.

Tuliko vaimosi sitten myöhemmin uskoon?

Hänen ajatuksensa oli, että kukin tulee uskollaan autuaaksi. Vaikka hän ei itse käynyt kirkossa, hän kehotti minua menemään sinne.

Missä vaiheessa Kansan Raamattuseura tuli tutuksi?

Nykyinen rakas vaimoni Ritva tutustutti minut Vivamoon ja Kansan Raamattuseuran toimintaan noin kaksi vuotta sitten.

Kerropa tutustumisenne Ritvan kanssa.

Kerron ensin vaimoni kuolemasta ja unesta. Kolme vuotta sitten, toukokuussa 2008, vaimoni kuoli yllättäen kotona Oulussa. Sitä ennen syksyllä 2007 näin enneunen, jonka tajusin vasta tapahtumien edetessä.

Siinä unessa näin vaimon kuoleman, joka oli järkyttävä tapahtuma.

Olin aiemmin rukoillut, että joskus vielä yhdessä kulkisimme kirkkotiellä ja että Jumala järjestäisi elämäni, joka tuntui jotenkin tarkoituksettomalta huolimatta ihan hyvästä suhteesta puolisoon ja kohtuullisen hyvästä toimeentulosta. Vaimo, vaikka ei itse halunnut lähteä kirkkoon, kyllä kannusti minua käymään. Ajattelin, että uni johtui siitä, että olin vastikään järjestänyt perheen arkistot, tehnyt perunkirjan luonnoksen itsestäni ja laskenut perhe-eläkkeen. Sitten olin todennut vaimolle, että hyvin pärjät taloudellisesti, jos minusta aika jättää.

Sitten uni jatkuu...

Olin Kaunialan sotavammassairaala. Ihmettelin kovasti, mitä siellä teen. Edellisen kerran olin sairaalan kanssa tekemisissä 1959, kun kadettikuoron mukana olin esittämässä joulutervehdystä sotainvalideille. Kohtasin unessa punatukkaisen naisen – tulevan vaimoni.

Uni jatkuu...

Näin, että oikea jalkani on kipeä ja minut vietiin leikattavaksi. Rukoilin siinä matkalla, että jos en tästä selviä, Isä antaisi syntini anteeksi ja ottaisi minut kotiin.

Ajattelin, että uni johtui siitä, kun naapurin rouvan sisar oli joutunut leikkaukseen eikä hän enää herännyt. Jalkani oli silloin terve, mutta syksyllä 2009 koko jalkaterä kipeytyi kolhujen ja liikarasituksen seurauksena. Jalkaa on sittemmin kuvattu monia kertoja. Näinkö tämän siinä unessa?!

Olin unohtanut koko unen, mutta sitten se palautui mieleeni sitä mukaa kun tapahtumat etenivät.

Palaan nyt sitten kysymykseesi tutustumisesta nykyiseen vaimooni Ritvaan. Käytin leskeksi jäätyäni melko paljon internettiä monien asioiden tiimoilta. Sitten joulukuussa 2008 löysin Ritvan netistä, ystäväpalvelusta, johon olimme molemmat antaneet tietomme samanaikaisesti. Huomasimme paljon yhteisiä kiinnostuksen aiheita ja arvomaailmamme oli sama. Aikamme kirjoiteltuamme, aloimme tapailla ja jo keväällä 2009 teimme yhteisen matkan Israeliin. Siellä kihlaudimme puutarhahaudalla ja nautimme

Jatkuu seur. aukeamalla...

Haastattelussa Heikki Konttinen

...jatkoa ed. aukeamalta

Herran Pyhän Ehtoollisen. Sitten jo kesäkuussa veljeni vihki meidät Vivamossa. Emme halunneet viivytellä, koska olemme jo näinkin varttuneita (Ritva on vielä työssä) ja tiesimme sopivamme yhteen. Olimme rukoilleet, että Taivaan Isä panee esteen, jos tämä ei ole Hänen tahtonsa. Ritva oli jäänyt kolme vuotta aiemmin myös leskeksi ja oli myös kaivannut aikuista ihmistä rinnalleen. Ritva oli tuo unessa näkemäni nainen.

Vielä palaisin Vivamoon ja tehtäviin siellä. Kerropa siitä.

Minua pyydettiin ottamaan vastuu suntuioiminnasta. Suntuoiden tiimin muodostavat henkilöt, jotka haluavat tehdä vapaaehtoistyötä Vivamon hyväksi. Olen myös Kannatusyhdistyksen johtokunnassa sihteerinä ja auttelemassa myyjäisissä. Olemme Ritvan kanssa olleet jopa kerran myymässä kirpputorilla, mikä sekini oli mukavaa.

Kiitos Heikki pitkästä haastattelusta. Sinulla on ollut todella mielenkiintoista annettavaa.

(Heikin ja Ritvan tarina oli elokuussa 2010 Sana-lehdessä).

Haastattelun teki Paula Etelävirta.

KUVAT: SEPPÖ PALDANIUS

VIVAMON RAAMATTUKYLÄ

19.5.-12.8.2011

- Tuhlaajapoika
- Tien kulkijat
- Nooan arkki
- Luomisen puutarha

**Varaukset puh 0207 681 760 tai
vivamo@sana.fi
www.vivamonraamattukyla.fi**

KUVA KANNATUSYHDISTYKSEN KOKOUKSESTA: HARRY ETELÄVIRTA

Syvä Vivamon ystävä!

Lämmin tervehdyksemme Sinulle!

Me allekirjoittaneet olimme mukana Vivamon kannatusyhdistyksen vuosikokouksessa maaliskuussa ja totesimme, että liian monta entistä Vivamon kävijää on häipynyt teille tietymättömille.

Koska arvostamme mukanaoloasi niin rukouksissa kuin taloudellisen

tuenkin muodossa, niin toivomme, että annat itsestäsi elonmerkin. Oheisena on kannatusyhdistyksen vuosimaksun tilillepanolomake. Jäsenmaksu on 25 euroa.

Sydämellisin terveisin ja Sinulle siunausta toivottaen.

*Säikeen Teorinen
&
Anita Koskimaa*

VIVAMON
KEVÄTMYYJÄISET
30.4.
KLO 10-14

- astioita - koruja -
- tauluja - valaisimia -
- koriste-esineitä -
- huonekaluja -
- joka-arpa-voittaa - pöytä -
- ilmapalloja -
- leivonnaisia -
- käsitöitä -
- simaa - munkkeja ---

Vivamon,
Kirppu ja Kirja

avoinna samassa
rakennuksessa
samaan aikaan

TERVETULOA
MUKAAN!

1.5. KLO 11
MUKULAMESSU

Hei!
Tule Sinäkin Vivamoon
kevätmyyjäisten aikaan!
Voit tehdä ties vaikka
millaisia löytöjä.

KUVA: JOHANNA MANNER

Vierasemäntänä vuodesta 1994

Elvi Häkkinen jäi joulukuussa "eläkkeelle" vierasemännän palvelutehtävästään. Hän arveli, että kun 80 vuotta tulee pian täyteen, on aika jättää tehtävä nuoremmille. Elvi on käynyt Vivamossa emäntänä vuodesta 1994 asti, joskus jopa kahdeksan kertaa vuodessa ja pari viikkoa kerralla.

Kun Elvi oli jäämässä eläkkeelle, Anja Jarvi-Kelin värväsi hänet Vivamoon vierasemännän tehtävään. Elvi lupautui mukaan tietämättä edes tarkkaan, mitä tehtävä sisällään piti.

- Yksineläjälle tämä on ollut todella hieno paikka palvella, kuin toinen koti. Olen tavannut monenlaisia ihmisiä, saanut olla monelle kuuntelijana ja saanut myös liikkua paljon, hän kuvasi tehtävän anteja viimeisenä

"virikapäivänään" Vivamossa. Elvi on myös yksi uskollisista esirukoilijoistamme.

Liekö vierasemäntänä palveleminen yksi Elvin hyvän kunnon ja nuorekkuuden salaisuus.

Vierasemännät ja -isännät ovat korvaamaton apu toimintakeskuksissa. Ilman heitä moni asia olisi paljon vaikeampaa ja jopa mahdotonta. Jos tuttavapiirissäsi on tällaisesta vapaaehtoistyöstä kiinnostuneita, siihen sopivia ihmisiä, anna vinkki Vivamon kurssisihteerille Kuparisen Eevalle (kuvassa oikealla), puh. 0207 681 761 tai s-postilla eeva.kuparinen@sana.fi

Hyvää kevättä!

KUVA: SEPPO PALDANIUS

VIVAMON KANNATUSYHDISTYKSEN JÄSENHAKEMUS

Haluan liittyä yhdistyksen jäseneksi ja olla tukemassa Vivamossa tehtävää työtä.

Jäsenmaksu on 25 €/vuosi.

Nimi: _____

Postiosoite: _____

Puhelinnumero: _____

Sähköpostiosoite: _____

Jäsenhakemuksen palautus myös sähköpostitse:
vivamo@sana.fi – PS. Lähetämme tilisiirtolomakkeen,
jolla jäsenmaksu maksetaan.

Paikka
postimerkille

Vivamon vastaanotto
Vivamontie 2

08200 LOHJA